Goedenavond,

Als aanvragers van deze extra raadsvergadering hebben wij afgesproken dat ik enige woorden ter inleiding zou zeggen.

Toen ik mijn Koninklijke Onderscheiding kreeg sprak de Burgemeester mij toe en zei o.a. ‘maar maak dat hart niet boos, want dan kennen wij allemaal een andere kant van je’.

In deze situatie lost boos worden niks op.

De kop in het NH dagblad boven een artikel over de ontstane situatie was:

Wat kan Landsmeer leren van ontslag wethouder.

Er is een zeer onwenselijke situatie ontstaan. Een wethouder is vertrokken. Vertrokken zonder dat de gemeenteraad echt aan zet is geweest. Wat kunnen we daarvan leren?

Je kan zeggen: de wethouder heeft zelf haar ontslag genomen, dat is haar persoonlijke keuze, en daarmee ‘klaar’.

Maar volgens mij is er net wat meer aan de hand. Natuurlijk, uiteindelijk is het vertrek van de wethouder een persoonlijke keuze. Maar die keuze is in een bepaalde (rottige) situatie gemaakt.

Wij willen allemaal dat er een goede werksfeer is voor wethouders, zoals ook voor raadsleden en ambtenaren en voor iedereen. En vertrouwen niet te vergeten. Toch was de situatie waarin de wethouder moest opereren zodanig dat ze ermee stopte.

We moeten leren hoe we ervoor kunnen zorgen dat zo’n situatie niet meer voorkomt. Bij dat leren hoort, wat mij betreft, ook het toegeven van fouten. Dat is niet zwak, dat is goed.

Ik had ook scherper moeten wezen. Toen ik om een toelichting vroeg n.a.v. de notulen, liet ik me afschepen met het antwoord: stel maar artikel 47 vragen.

In de volgende vergadering zijn scherpe vragen gesteld in het vragenkwartier. En toen trok de wethouder haar conclusie. De situatie was blijkbaar dusdanig dat de wethouder het idee had dat ze geen andere keuze had.

…

Fouten toegeven is goed, daar leren we van.

Volgens mij zijn we het er uiteindelijk allemaal erover eens dat:

- De gemeenteraad het hoogste bestuursorgaan is in Landsmeer
- Dat wethouders zich moeten verantwoorden
- En dat het onwenselijk is als wethouders opstappen zonder dat de gemeenteraad aan zet is geweest, of dat er in de gemeenteraad een verklaring is van de opstappende wethouder…. tenzij het iets in de persoonlijke sfeer is.

Ik denk dat we kunnen leren van het vertrek van de wethouder en hoe doen wij dit in het vervolg beter kunnen doen.

Daarover willen wij eerst het college horen, en daarna de raad.

De reactie van het college op ons verzoek voor deze vergadering was zeer afhoudend. Het was allemaal heel duidelijk, de wethouder heeft zelf haar ontslag genomen en daarmee was het klaar.

Dat vinden wij onacceptabel. Want het opstappen van een wethouder was **niet** als een donderslag bij heldere hemel. Het gebeurde in een bepaalde situatie.

Fouten toegeven is niet zwak, ook niet voor mannen.

Mark Jan Prins zal het nu overnemen.